

S'HAN ENDUT EL SENYOR!

per CONXA ADELL I CARDELLACH,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Els relats de l'evangeli comencen amb el dia d'avui. El kerigma inicial dels deixebles només era explicar què havia passat, però amb una força tal que els feia creïbles. No feien filosofia dels ensenyaments de Jesús, no feien discussions, transmetien vida amb força, la mateixa força que els donava Jesús per mitjà del seu Esperit Sant.

Jesús és la Paraula del Pare. Els seus ensenyaments són més importants que els seus miracles. De retop, els apòstols fan el mateix: prediquen, són més convincents amb les paraules que amb les obres. La força de la seva paraula obre els cors dels qui els escolten, els obre a una manera nova d'entendre els camins de Déu al llarg de la història. Pere recorda que el mestre els ordenà que prediquessin. Ordena, diu.

És curiosa la reacció tan diferent de Maria Magdalena i de Pere i de Joan en l'evangeli d'avui. Tots tres saben que Jesús és mort. Maria i Joan van fer companyia a Jesús fins al final al costat de la creu i en foren testimonis; Pere amb el mal gust de boca de no haver estat bon company, ell, el valent, l'arrauxat.

Maria no entra al sepulcre. Veu que han tret la pedra d'entrada i dedueix que Jesús no hi és, però ni molt menys pensa que ha ressuscitat. Encara és hereva de l'Antic Testament i necessita un lloc físic per anar a venerar el Senyor. Esverada i desconcertada va avisar els altres dos: Pere, perquè ara és el responsable de la comunitat, i Joan, perquè sap que havia entès el mestre d'una altra manera i que el mateix mestre l'estimava d'una altra manera. Necessitava aquestes dues crosses: la de la seguretat de Pere i la de l'amor de Joan.

Tots dos entren i veuen el mateix: Jesús no hi és. I, lluny de pensar que se l'han endut, com ha pensat Maria Magdalena, s'obren al dubte: i si...?, i si realment ha passat el que ens va dir que passaria, que ressuscitaria el tercer dia? El dubte es torna certesa. Sí, ha ressuscitat. El fet que no el veuen és la prova de la certesa. I ells han estat privilegiats de poder compartir amb ell el seu camí durant aquests anys, cadascun dels dos amb la màxima entrega. Pere des de l'arrauxament, Joan des de l'amistat profunda del qui intueix més enllà.

Certament Maria ha estat la primera deixebla en l'anunci, però ells dos han estat els primers deixebles que han cregut, precisament perquè no l'han vist. A partir d'aleshores, tal com va dir Jesús a la samaritana, adoraran Déu en Esperit i veritat, perquè ells ja pertanyen, sense saber-ho, al Nou Testament i no necessiten cap lloc físic per adorar Jesús, l'Ungit, el Crist.

A partir d'aquest dia de Pasqua tan especial enguany, ja no podem viure com abans. I, tal com diu Pau, hem de celebrar la Pasqua cada dia, vivint amb sinceritat i veritat.